

NAKRYWAĆ SIĘ (5) *vb impf*

się (3), się (2).

Oba a jasne.

inf nakrywać się (1). ◇ *praes 3 sg* nakrywå się (1). ◇ *praet 3 sg m* nakrywał się (1). ◇ *imp 3 sg* niechże się nakrywå (1). ◇ *con 2 pl subst* by się nakrywały (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Ośłaniać się, przykrywać się; velare Vulg (4)* : Abowiem niewiáftá iefli fię nie nákrywa [*si non velatur mulier*]/ niechże fię też trzyże. *WujNT 1.Cor 11/6, s. 605 marg.*

W przeni [czym] (1) : Iáko drugi człónki íwé okrył odźzieniem Ták on zewfząd obłożon iefł złorzeczeniem. Bodayże fye tym páfzczem wiecznie nákrywał *KochPs 169.*

Przeni (1) :

Zwrot : »liściem się nakrywać« = *puszczać liście (1)*: Sylve frondescunt, Pukáyą fię y poczináyą fię lificiem nákrziwác [!] *Mącz 137c.*

2. *Być przykrytym (1)* : [*o nakryciu z koryn włoscianych*] Dłuzá ná trzydziefci łokci/ to iefł dwiemá łokiet dluzfze były niż ony Cherubiny háftowane/ áby fię defzczki nákrywały áż do fámeo ípodku *BibRadz I 46b.*

Formacje współrdzenne cf KRYĆ.